

महौषधिः, स्त्री, (महती औषधिः ।) दूर्वा ।
लज्जालुचुपः । इति शब्दचन्द्रिका । महा-
जानीयद्रव्यविशेषः । यथा,—

“सहदेवी तथा चाप्री बला चातिबला तथा ।
श्रद्धुष्यो तथा चिंहौ अष्टमी च सुवर्षला ॥
महौषधकं प्रोक्तं महाज्ञाने नियोजयेत् ॥”

इति गोविन्दानन्दधृतमत्स्यपुराणवचनम् ।
अपि च ।

“एत्रिपत्नीं श्यामलता भृङ्गराजः शतावरी ।
गुडूची सहदेवी च महौषधिगणः स्मृतः ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ।

श्रेष्ठौषधिः । (यथा, महाभारते । ३२८८ ।)
“विश्वलौ चापि सुशिवः चयेनेतौ चकार ह ।
विश्वत्या महाौषध्या दिव्यमन्त्रप्रयुक्तया ॥”

सञ्जीवनी । यथा, रघौ । १२ । ६१ ।

“इहा विचिन्वता तेन लङ्कार्या राक्षसौहृता ।
जानकीविववल्कीभिः यरीतेव महौषधिः ॥”

“महौषधीः सञ्जीवनी जतेव ॥” इति तट्टीकायां
मल्लिनाथः ।)

महौषधी, स्त्री, (महौषधि + ङीप् ।) श्वेतकण्ट-
कारी । प्राज्ञी । (पर्यायोऽस्या यथा,—

“प्राज्ञी कपोतवद्वा च सोमवल्की सरस्वती ।
मङ्ककपर्णी माङ्ककी लाट्टी दिवा महौषधी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

कटुका । अतिविषा । इति राजनिर्घण्टः ।
हिलमोचिका । इति त्रिकाश्रेयः ।

मा इ य माने । इति कविकल्पद्रुमः । (दिवा०-
आत्म०-सक०-अनिट् ।) - इ य मायते । इति
दुर्गादासः ।

मा इ जि शब्दे । माने । इति कविकल्पद्रुमः ।
(हा०-आत्म०-सक०-अनिट् ।) इ लि
मिमौते । श्रुत्वा धर्मं मिमौते यः । इति
हलायुधः । इति तट्टीकायां दुर्गादासः ।

मा ल माने । इति कविकल्पद्रुमः । (अदा०-पर०-
सक०-अनिट् ।) ल माति भूमिं नवेन राजा ।
न मानि मानिनो यस्य यश्चिसुवनोदरे ॥”
इति हलायुधः । इति दुर्गादासः ।

मा, व (मा + क्तिप् ।) वारणम् । (यथा
रामायणे । १ । २ । १५ ।

“मा निवाद् । प्रविष्टा लमगमः शान्तोः
वमाः ॥”)

विकल्पः । इति मेदिनी । ज्वयवर्गे, ४६ ।

मा, स्त्री, (मा + क्तिप् ।) यद्वा, मा + क । तत्
टाप् ।) लक्ष्मीः । इति मेदिनी । मे, १ ।
माता । (यथा, साहित्यदर्पणे । १० म ।

“मारमा सुवमा चारुचामा मारवधूतमा ।
मात्तधूर्तमावासा वा वामा मेऽस्तु मा
रमा ॥”)

मावम् । इत्येकाक्षरकोषः शब्दरत्नावली च ।

मा, } नि, (अण् + द्वितीयैकवचने । “ला
मा } मी द्वितीयायायाः ।” = १ । २१ । २१ ।
इति मासिबस्य स्थाने विकल्पेन मादेशः ।)

महीया कर्मता । आमाके इति भाषा ॥
असन्ध्वात् द्वितीयैकवचननिष्पन्नं पदम् ।
इति याकरबम् ॥ (यथा, देवीभागवते । १ ।
५ । ६६ ।

“सिन्धोः पुत्रां रोषिता किं त्वमादे !

कस्मादेनां प्रेषसे नाथहीनाम् ।

चन्तयस्ते खांशजातापराधो

सुत्याप्येन मोहिनां मां कुबज्ज ॥”)

मांसं, स्त्री, (मन्थते इति । मनश्चाने + “मने-
दीर्घञ् ॥” उभा० १ । ६४ । इति सः दीर्घञ् ।)

रक्तजघातुविशेषः । मांस इति भाषा । स तु
गर्भस्थानककल्याणभिमर्षिर्भवति । इति सुख-
नोधः । भागवतमते चतुर्भिमर्षिर्भवति । तत्प-
र्यायः । पिश्रितमृत् तरसम् ३ पलजम् ४ क्रव्यम्

५ आमिषम् ६ पलम् ७ । इत्यमरः । २ । ६ । ६२ ॥
अखजम् = जाङ्गलम् ६ कौरम् १० । सर्वसाव-

गुणाः । वातनाशित्वम् । टृष्यत्वम् । बल्य-
त्वम् । रथ्यत्वम् । टुङ्गत्वम् । देशस्थानसाम्या-

वन्त्यास्वभावैर्भूयो गानारूपत्वञ्च ॥ * ॥ प्रसह-
भूशयानूपवारिजवारिचारिमांसगुणाः । गुरु-

त्वम् । उष्णत्वम् । मधुरत्वम् । क्षिप्तत्वम् ।
वातप्रलम् । शुक्रवर्द्धनत्वञ्च ॥ * ॥ विष्किर-

प्रतुदनाङ्गलमांसगुणाः । लघुत्वम् । शीतत्वम् ।
मधुरत्वम् । कषायत्वम् । रुष्यां हितत्वञ्च ॥ * ॥

अङ्गविशेषमांसगुणाः ।
‘एकदेशेऽपि पूर्वोऽङ्गं नृगार्वा पक्षिणां परम् ।

सर्वेषाञ् शिरस्कन्धोश्चक्षुस्त्वक्क्रीडाश्च मेहनाः ।
पादपुच्छान्तमसिष्कसृक्क्रीडाश्च मेहनाः ।

धातवः श्रोत्रितायाश्च गुरवः स्युर्बन्धोत्तरम् ।
प्रशक्ताप्रशक्तमांसं यथा,—

‘वस्यं निम्बिञ्च सद्यो हतं मांसं प्रशस्यते ॥
नृतञ्च आधितं व्युटं हृत्तं बालं विपैर्हतम् ।

अगोचरहतं चाप्युदितं मांससुतुह्यते ॥’
अटविधा मांसघोनिर्यथा । प्रसहाः १ प्रसङ्ग-

भक्षणात् क्रूररक्षेनादयः । भूशयाः २ विल-
श्रायित्वात् नकुलगोधादयः । आनूपाः ३

खड्गमहिषवराहादयः । जलजाः ४ कुम्भीरा-
दयः । जलेचराः ५ हंसवक्रप्रभृतयः ।

जाङ्गलाः ६ हरिश्चङ्गागादयः । विष्किराः ७
विकीर्णचरणात् तित्तिरमयूरकुण्डादयः ।

प्रतुदाः ८ प्रतुयचरणात् कपोतपारावतादयः ।
इति राजनिर्घण्टः । * ॥ अपि च ।

‘मांसं वातहरं सर्वं टुङ्गञ्च बलपुष्टित्तम् ।
प्रीकनं गुरु हृद्यञ्च मधुरं रक्षपाकयोः ॥ * ॥

अथ तद्भेदाः ।
‘मांसवर्गो द्विधा ज्ञेयो जाङ्गलानूपभेदतः ॥

तत्र जाङ्गलस्य लक्षणां गुणाञ्च ।
‘मांसवर्गोऽत्र जङ्गला विलस्याञ्च गुहाशयाः ।

तथा पर्यन्तगा ज्ञेया विष्किराः प्रतुदा अपि ॥
प्रसहा अथ च पान्या अटौ जाङ्गलजातयः ।

जाङ्गला मधुरा रूक्षास्तुवरा लघवस्तथा ॥
बल्यास्ते टुङ्गणा वृष्या दौपणा दोषहारिणः ।

सुकतीं मिन्दिनत्वञ्च गङ्गदत्वाहिते तथा ॥
वाधिर्यमरुचिं हृदिप्रमेहसुखचान् मदान् ।
ङ्गीपदं गलगच्छ च शशयन्वनिजामयान् ॥ * ॥
अथानूपस्य लक्षणं गुणाञ्च ।

‘कूलेचराः जवाचापि कोषस्थाः पादिनक्षया ।
मत्स्या एते समाख्याताः पक्षधानूपजातयः ॥

आनूपा मधुराः क्षिग्धा गुरवो वङ्गसादनाः ।
श्रेष्ठिणाः पिच्छलाचापि मांसपुष्टिप्रदा भृशम् ॥

तथाभिष्यन्दिनस्ते हि प्रायोऽप्यद्यतमाः
स्मृताः ॥ * ॥

अथ जाङ्गलानां गणना विशिष्टा गुणाञ्च ।
‘हरिश्चङ्गक्रूरङ्गार्थेऽप्यतन्वदुशम्बराः ।

राजौवोऽपि च सुखी चैत्याद्या जाङ्गल-
सञ्ज्ञकाः ॥

हरिश्चक्षान्वर्गः स्यादेवः ह्यवः प्रकीर्णतः ।
क्रूरङ्ग ईषताम्बः स्वाहरिणाकृतिको महान् ॥

नृष्यो नीलाङ्गको लोके सरोर इति कीर्णतः ।
एवञ्चन्द्रविन्दः स्वाहरिणात् किञ्चिदणकः ॥

न्यङ्कुर्बहुविषाणोऽथ शम्बरो गवयो महान् ॥
राजौवस्तु नृगो ज्ञेयो राजीभिः परितो वृतः ॥

यो नृगः शङ्कहीनः स्वात् स सुखीति निगद्यते ।
जङ्गलाः प्रायशः सर्वे पित्तश्लेष्महराः स्मृताः ।

किञ्चिदातकराचापि लघवो बलवर्धनाः ।
अथ विशेषानां गणना गुणाञ्च ।

‘गोधाशशुनङ्गाखड्गसक्त्याद्या विशेषयाः ।
विशेषया वातहरा मधुरा रक्षपाकयोः ।

टुङ्गणा बहुविष्मना बीर्योष्णा अपि कीर्णताः ॥
अथ गुहाशयानां गणना गुणाञ्च ।

‘सिंहचात्रटका नृचतरसुङ्गीपिनक्षया ।
बधुजन्तुकाचार्या रूक्षाद्यास्तु गुहाशयाः ॥

स्यूलपुच्छो रक्तनेत्रो बभुभेदः सनाकुलः ।
गुहाशया वातहरा गुरुत्वमधुराश्च ते ।

क्षिग्धा बल्या हिता निबन्धेनैत्रगुह्यविका-
रिणाम् ॥’

अथ पर्यन्तगार्वा गणना गुणाञ्च ।
‘वगीकोऽत्र चाम्पारिचक्षुर्भेदिकादयः ।

एते पर्यन्तगाः प्रोक्ताः सुश्रुतादेर्महर्षिभिः ॥
स्मृताः पर्यन्तगा वृष्याचसुष्याः शोषि-

हिताः ।
‘चाशाशःकाशशमनाः अटन्वपुरीषकाः ॥’

अथ विष्किराणां गणना गुणाञ्च ।
‘वर्तकालावविष्किरकपिञ्जलकतित्तिराः ।

कुलिङ्गकुण्डाद्याश्च विष्किराः ससुदाहृताः ॥
विकीर्य भक्षयन्त्येते यस्मात् संसाहि विष्किराः ।

कपिञ्जला इति प्राज्ञैः कथिता गौरतित्तिराः ॥
विष्किरा मधुराः शीताः कषायाः कटुपाकिनाः ।

बल्या वृष्यास्त्रिदोषघ्नाः पथ्यास्ते लघवः
स्मृताः ॥’

अथ प्रतुदानां गणना गुणाञ्च ।
‘कालकण्ठकहारीतकपोतशशपत्रकाः ।

सारिका खड्गरीटञ्च पिकाद्याः प्रतुदाः स्मृताः ॥
प्रतुद्य भक्षयन्त्येते तुङ्गेन प्रतुदास्ततः ।